

27.3.92

מכתבים

השירים והאוכל המורחי. ההתנגחויות על קוצו של שיר מורחי הינו דבר טפיל.

ר"ך שוחט כתבה ספר חשוב: "הקולנוע הישראלי - היסטוריה ואידיוולוגיה". חלק מן השאלות בהן עוסק הספר בהרחבה מתייחדות לאופן בו בחר הקולנוע הישראלי להציג את המורחיים, ומאילו מניעים. את השאלה האחרונה קושרת ר"ך שוחט להיסטוריה והאידיוולוגיה הצינונית-אשכנזית, שדחתה את המורח (יהודים-מזרחים וערבים כאחד) כרבר, כרבר, נחוח ובזוי לאין ערוך מהמערב. למי שיעיין בספרה או בספריהם של תום שגב - "הישראלים הראשונים", של נחום מנחם - "מתחם ואפליה עדתית בישראל" ושל המסוללים הנפרדים", ימצא אין ספור סימני כין לטענתה של ר"ך שוחט שיש גזענות בישראל נגד מזרחים, המתבטאת בכל התחוד מים.

מי שלא אוהב לקרוא, די שיסתכל סביב וייר ווחכו שהעשירונים התחמונים בישראל מאור כלסים ברובם על-די מורחיים. אחוז המורחיים הלומד באוניברסיטאות קטן פי שתיים ממספרם באוכלוסיה. כיסי האבטלה הגדודים לים ביותר מצויים בשכונות ובעירות פיי-תות, המאוכלסות ברובן במורחיים. רוב הוישי כיים במקרי מקבלי ההחלטות - ממשלה, כנסת, בנקים, חברות ממשלתיות ופרטיות - הם אשכנזים.

השירים המורחיים, המלוואה והג'חנון הם הכסף הקטן.

תקוה לוי
מדדס כץ

הכתבים אנשים רעבים

כיים גשום ומזופת אחר הגיעה למערכת עיי-תון תל-אביב חוליית כתבי עיתון טרופי עיי-עיים, הידקה את התגורות לחור האחרון, עיקמה את הפוני וצרחו: "אנחנו רעבים!" ומאו אותו יום נתבעים הקוראים המיוסרים לעקוב אחר תלאות הקיבה של הכתבים הרעבתנים, להתפתל איתם יחד בכלילות גיבץ משעממות, להילחם עימם במלצרות ארזניות מזוגגות מכט, או בקיצור, לסכול את סבלם. כחור סיום נאה של דיאטת ההד שמנה תכלתי נלאית חו הייתי מציע לשלוח את חברות הסכל למשימה מעבר לקווי הארי יב, לצורך בדיקה מקיפה של מזונני הפאסטי פורד העיראקי, נגיה. נראה שרק לאחר מכן אפשר יהיה להמשיך לאכול פופקורן בשקט, מכיל להשוש מהיום בו ידווח הזולל התורן ש"הפופקורן היה עשוי מתרס וזוגתי אמרי-שדיה גורא לבן".

אלי שטיינר
ת"א

"אספרסו" קפה מיותר

"את זה אין לנו. וזה לא היה לנו אי פעם. זה? נגמר" - היו התשובות שזכיתי לקבל בבית הקפה "אספרסו" במרחוב נחלת בנימין בשי-בת, 14.3, בשעה 22:30. והתשובות, שהפכו סובלניות פחות ופחות מרגע לרגע, ניתנו כשביקשתי משקה חריף זה או אחר, מאלה שהיו כתובים בתפריט. גם השולחן נוקה רק אחרי שביקשתי כרחילו ורחימו.

אחרי 20 דקות בלתי נסבלות, החלטתי לעי-זוב את המקום, לא לפני שביקשתי לדבר עם כעל המקום ונתקלתי בסירוב.

דני בנימין
ת"א

במשפחתי אנשים מכורים

מתקפת הכלבים שנחתה על ת"א לא דיילגה על השכונה בה אנו מתגוררים. וכך הגיע יום ראשון לפני חודש, הפעילות בבית שבתה, הילדים סירבו ללכת לבית הספר, לעלי לקח יום חופשה, וכולנו המתנו. בי-20:00 זה קרה. שני סכנאים חרוצים ומאומנים הגיעו אלינו, לא חלפה רבע שעה וכבר היינו מכובלים. ומאו רק המהפכה התעשייתית עשויה להאי-פיל על ההתרחשויות בביתנו. השלוויה פועלת 24 שעות ביממה, כל הת-רחשות שאינה כרוכה בבהייה במסך נדחית על הסף, ירדיום בלתי מרושתים מכל רחבי הארץ נוהים בלי הפסק, ירדיום מרושתים מתקשרים כרי שנקליט להם תוכניות, שאין הם יכולים לראות, מאחר שהם עסוקים באד-רות ומקליטים נוספות, ובקיצור, התמכרות. הדמותי ירדיום. יש למישהו צעה?

נועה ערמוני
ת"א

מורדוב איש יקר

כרצוני לצאת נגד ההשתלחות חסרת הדסן נגד חבר המועצה בניצ מורדוב, מעל דפי עיתון תל-אביב כשבועות האחרונים. ידוע שאישי ציבור הם "בשר תותמים", אשר קל להשתלח בהם ולהפיץ סיפורים שונים ומ-שונים אודותיהם, וכל זאת בשם חופש העיי-תונות.

אינני יוצא נגד זכות הציבור לדעת, אבל כרצוני להביא דוגמה אישית על מקרה שאירע לי עם מורדוב לפני מספר חודשים ונקלעתי לבציעה שניין תשלומי ארנונה ודוחות חנייה שונים של עיריית ת"א. טור-טורתי כהלכה ממשרד למשרד ומפקיד לפ-קיד, ואיש לא יכול היה לעזור לי. באקראי נקלעתי למשרדו של מורדוב, אשר לא הכרתי כלל לפני המקרה. הוא, בניגוד לכל ציפיותי באשר להתנהגותו של נבחר ציבור, רץ עימי במחלקות השונות ולא הר-פה עד שבעייתי טוררה בצורה מחלטת. לר-גע לא נשאלתי מה הדקע הפוליטי שלי (אגב, הפוך מזה של מורדוב).

מדי פעם מותר לנו לומר מילה טובה על נבחרי הציבור שלנו, מה גם שאין ביניהם רבים הראויים לכך.

דעזן וותם
ת"א

כר-זוהר איש אירוני

כראיון לעיתון תל-אביב, 13.3, אמר ח"כ מיכאל כר-זוהר, יו"ר ועדת החינוך: "כשאי-תה הולך לעבודה הציבורית, אתה נבחר כדי להיות נציג הציבור, כדי לעזור".

אם זוהי הצהרה אירדנית, ניתן לקבלה. אם לעומת זאת, נאמרה כרצינות, היא מהווה הונאה גסה. לאחרונה סירב הח"כ הנכבד לקל כל 42 אף תתימות של אורחים ישראלים, הקוראים לוועדת החינוך לחקק חוק שיא-סור להלוטין או חלקית ניסויים כבעלי חיים. כמתעלמו מרצונם של אורחים אלה הפגין, כנראה, את הכנוח המעמיק בדמוקטיה. וכרי לחסוד לו תגובה: הטענה שאינו מסכים עם מעשיה או השקפותיה של האגודה הישר-ראלית נגד ניסויים כבעלי חיים, שאספה את החתימות, אינה ממין העניין.

משה לבקוביץ'
ת"א

שוחט אשה כנוסה

כאחרונה אנו מוצפים נגל הכתבים אשכנזיים כעיוסים כנושא הפער הערתי וגזענות. מרבית כותבי מכתבים אלה מופתעים ונרד-מים מגילוייה של ר"ך אלה שוחט ומ"הפנטזיה המזרחית" על גזענות, שכידוע ממון עברה מן העולם.

כאשכנזיה שגדלה כרימונה, אני יכולה לה-עיד שנתקלתי בתופעה רק כשהגעתי לגוש דן, והגזענות - פנים רבות לה. ואחר, אשי-כני יקר, בוא ונעשה תרגיל קטן ביחד: שאל את עצמך (והשב בכנות): היית מעביר את לדרך לכיתה בה הצינונים, אולי, טובים יותר, אבל כל התלמידים ממוצא מרוקאי?

אם השבת ללא היסוס כחיוב, והיי שהגזענות אכן עברה מן העולם. מאידך, האם ייתכן שאתה בעי שוויון מחלט, אבל לא על חש-כיו הנון שלך?

ענת בלפור
רות גן

שוחט סוכרת חשובה

עקבתי אחר המכתבים במדור זה, שהתייחסו לדבריה של ר"ך אלה שוחט בתוכנית "הלי-לה" של גבי גוית. לצערי, גם המצדיקים כדברי ר"ך שוחט וגם מתנגריה נפלו כפח

מכתבים

עורך ראשי: אהרון רבי
מכתבי: שמואל בצלאל
טלפון: 03/7977800. פקס: 376836
רחוב מלכות 5 תל-אביב, 67172.
מכתבי עורכים: עפרה רונמלר
מכתבי עורכים: דפנה תקשורת בע"מ

ידעות תמורות
המסכת הממלכתית של התמורות
התמורות יום אחר יום